

РЕШЕНИЕ

№ 2747

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **150** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Х. Г. Т. против Заповед РД-16-036/09.12.2019 г., издадена от началник на Дирекция за национален строителен контрол, с която на жалбоподателя, инспектор в Регионална дирекция за национален строителен контрол с ранг V младши, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като е прекратено служебното му правоотношение. В обжалваната заповед се сочат правни основания за издаването ѝ – чл. 89, ал.2, т. 5 от ЗДСл и чл. 22 от КПСДА /отм./ Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради немотивираност, съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните норми. Излагат се доводи, че дисциплинарното наказание е наложено само въз основа на подадения срещу него сигнал от служител на администрацията, в който е посочено, субективното му възприятие от проведен разговор, като според жалбоподателя не са налице доказателства за нарушение на служебната дисциплина. Претеднира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноси.

Ответникът- началник на Дирекция за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото относими

писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а и от доказателствата по делото се установява, че оспорващият е заемал длъжността „инспектор“ в РДНСК С..

Повод за образуване на дисциплинарното производство е постъпил сигнал № ЧР-564-13-057/10.10.2019 г. от арх. И. К. до началник на ДНСК. Със заповед № РД 16-031/16.10.2019 г., на началник на ДНСК е образувано дисциплинарно производство срещу инж. Т., връчена на последния на 17.10.2019 г. По повод образуваното дисциплинарно производство на 17.10.2019 г. жалбоподателят е дал писмено обяснение. Със заповед № РД 16-034/20.11.2019 г. е наредено на дисциплинарен съвет при ДНСК да образува дисциплинарно дело срещу жалбоподателя. Със заповед РД-16-032/19.11.2019 г. на началник на ДНСК е разпоредено жалбоподателя да се яви пред дисциплинарен съвет за изслушване. На 20.11.2019 г. е проведено заседание на дисциплинарния съвет, назначен със заповед РД-13-392/12.11.2019 г., на което е изслушан жалбоподателя, като при изслушването същия заявява, че поддържа писмените си обяснения, дадени на 17.10.2019 г. На същата дата ДС е изслушал и арх. К., в качеството му на засегнато лице от поведението на жалбоподателя. На 09.12.2019 г. е проведено заседание на дисциплинарния съвет, на което членовете му са взели решение да предложат на началник на ДНСК, по отношение на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. ДС е взел решението единодушно. Със Заповед РД-16-036/09.12.2019 г., издадена от началник на Дирекция за национален строителен контрол на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. На 17.12.2019 г., заповедта е връчена на жалбоподателя, а на 23.12.2019 г. е подадена жалба до АССГ.

Повод за развилото се дисциплинарно производство е сигнала на св. арх. К., в който посочва, че на 09.10.2019 г. в сградата на РДНСК С., при случайна среща с него, инж. Х. Г. Т., по негови думи, му отправя реплика: „Много си отдаден на работата и прекалено се задълбочаваш в проблемите, внимавай да не те последва съдбата на покойната С. Г.“. В показанията си пред съда свидетеля не оспорва, че със жалбоподателя не са имали съвместни дейности, свидетелят е бил командирован, двамата не са изпълнявали служебните си функции в една и съща администрация. От изявлението на жалбоподателя у свидетеля останало неприятно чувство, тъй като както твърди, лично се е познавал с покойната Г., която е била и жертва на покушение. Свидетеля твърди, че преките му служебни задължения могат да предизвикат засягане на интереси на определен кръг лица – инвеститори, а репликата на жалбоподателя го притеснила, имно в тази връзка. В сигнала до началник ДНСК се иска образуване на проверка и придвижване действия от страна на началника за опазване здравето и живота на К. и осигуряване сигурност и спокойствие при изпълнение на служебните задължения. По преписката е приложен сигнал на ответника до СРП, което няма връзка с това производство.

Безспорни са фактите, че жалбоподателят е държавен служител; заема длъжност инспектор, запознат е с длъжностната характеристика за длъжността; запознат е с правилник за вътрешния трудов ред на ДНСК и КПСДА.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентния орган по назначаването – Началник на ДНСК, който съгласно чл. 6, т. 7 от Устройствения правилник на ДНСК упражнява функциите на орган по назначаване по отношение на държавните служители, с което е спазено изискванията на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл и на чл.108, ал.1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание уволнение и прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването.

Макари и формално заповедта да отговаря на посочените в чл. 97, ал. 1 и чл. 108 от ЗДСл. особени изисквания за форма и съдържание на акта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение - подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба, настоящият съдебен състав намира, че същата не съдържа конкретно описание на извършеното нарушение и на обстоятелствата, при което същото е извършено. Като фактическо основание е посочено, че със своите действия служителят е проявил поведение, с което не е проявил уважение и коректност в отношенията си с колега, като заплашвайки последния, е нарушил изискване за спазване на добрите нрави на работното място. Липсва конкретна индивидуализация на осъществените от служителя действия, от което да се прави извод, ценен в съвкупността на доказателствата с какво е бил заплашен арх. К.. Много комплексно в оспорваната заповед е възпроизведена разпоредбата на чл. 17 от КПСДА в трите ѝ хипотези, без да е съобразена относима към поведението на жалбоподателя при водения частен разговор със свидетеля. ДНО приема, че от сигнала, писмени и устни обяснения пред ДНО, и от заявеното от арх. К. пред ДС, жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение. Не може и е неустановимо кои са добрите нрави в ДНСК; не е установимо да е проявено некоректно поведение, засягащо неприкосновеността на свидетеля, а фактите от разговора на 09.10.2019 г. не се отричат от участвалите в разговора страни. Свидетелят не твърди агресивно или вербално арогантно поведение на жалбоподателя. Твърди насаждането на неприятно чувство от проведения разговор у него. Не се твърди, между двамата да има съвместна функционална обвързаност или да са в условие на подчиненост. Няма данни между двамата да е имало предишни контакти, които да са предпоставка за лоши колегиални отношения.

Изводът за нарушение на определени служебни задължения и етични норми следва да бъде подкрепен с конкретни и ясни фактически установявания, сочещи на обективизирано от страна на служителя противоправно деяние, несъответстващо на визираните като нарушени етични норми и служебни задължения. Субективното изживяване и преживяване на разговора, по точно споменаване на покоен ръководител на ДНСК, не предполага вменяването като дисциплинарно нарушение в тежест на жалбоподателя за нарушаване правилата за поведение, сравнено с разпоредбата на чл. 17, ал. 1 – 3 от КПСДА. Поведението на оспорвания е укоримо, само заради споменаване името на покойната Г., но възприятието на свидетеля, че свързва името ѝ с извършвано покушение срещу нея е субективно, а и жалбоподателят не е правил изказване, за някаква директна заплаха с престъпно действие. Дисциплинарната отговорност се ангажира при доказано нарушение на служебната дисциплина, което да е съответно на някое от изчерпателно посочените основания по чл. 89 от ЗДСл. Разпоредбата на чл. 89, ал. 2, т. 5 от Закона препраща към подзаконов нормативен акт. КПСДА въвежда правила за поведение на служителите, а самото нарушение, за което е наложено дисциплинарно наказание следва да е ясно

установено, а след това доказано. Посочването на разпоредбата на чл. 17, ал. 1 – 3 от КПСДА /отм./ от страна на ДНО лишава жалбоподателя от възможността да организира защитата си, именно срещу това нарушение. В хода на производството пред административния орган, жалбоподателят е твърдял, че не е имал намерение да засегне личността на свидетеля, писмено е направил извинения за поведението си.

Изводите на ДНО, формирани единствено на изложението на св. К. в сигнала от 10.10.2019 и изслушването му пред ДС не могат да бъдат квалифицирани като нарушение на императивните правила за служебно и лично поведение на държавните служители съгласно КПСДА и ЕКПСДНСК, за да се наложи най-тежкото дисциплинарно наказание. Изводът за нарушение на определени етични норми следва да бъде подкрепен с конкретни и ясни фактически установявания, сочещи на обективизирано от страна на служителя противоправно деяние, несъответстващо на визираните като нарушени етични норми в какъвто смисъл са изложените в заповедта фактически основания, а тези основания не са подведени към норма от чл. 17 КПСДА /отм./. При това положение, от заповедта не може да се разбере волята на дисциплинаронаказващия орган, т.е. дали с поведението си жалбоподателят накърнява достойнството и правата на отделната личност, дали има несъвместимо с добрите нрави поведение или пък уронва престижа на държавната служба, в който случай не става ясно и в какво се изразява това уронване или пък не избягва конфликтни ситуации и не цели да ги преустанови, ако такива са възникнали, т.е. в атакуваната заповед липсва всякаква конкретика и тъждество между описаното нарушение и сочените за нарушени правни норми от Етичния кодекс – т. 4.5.1., с която е възпроизведена новелата на чл. 14, ал. 1 от КПСДА/отм./ Св. К. не твърди да е било засегнато достойнството му, а че се почувствал застрашен от изказването на жалбоподателя. Тъй като не се доказаха твърдяните от органа нарушения, без правно значение за изхода от спора, само за пълнота на изложението следва да се посочи, че за да бъде едно деяние дисциплинарно нарушение не е достатъчно да е установен факта на неговото осъществяване. Необходимо е деянието да е извършено от служителя виновно – чл. 89, ал. 1 ЗДСл. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Всяка от формите на проявление на вината има свое собствено съдържание, т. е. отразява различно интелектуално и волево състояние на дееца, което трябва да е установено от наказващия орган. Неустановимо е как ДНО стига до извода, че жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение при форма на вина „пряк умисъл“. В обясненията дадени пред ответника, жалбоподателят не твърди, че е целял заплахата към св. К., такава, че той да се почувства застрашен. В обясненията и пред ДС жалбоподателят изразява съжаление за постъпката си; ДНО не отрича, че по отношение на този служител не е имало дисциплинарни производства по допуснати/извършени дисциплинарни нарушения. Дисциплинарното нарушение, ако е с висока степен на обществена опасност следва да се приеме за престъпление, което може, при доказаността му да е самостоятелно основание за налагане на толкова тежко по степен дисциплинарно наказание, каквото в случая не е налице.

Правилата за провеждане на дисциплинарното производство срещу държавен служител са разписани в ЗДСл. При налагане на наказание „уволнение“ ДНО извършва процесуални действия в задължителна последователност: нареждане от ДНО за образуване на дисциплинарно дело; провеждане на производство пред Д.

съвет с участие на служителя и изслушване или изслушване при необходимост; обсъждане на доказателствата; изслушване или приемане на писмени обяснения от служителя от наказващия орган преди налагане на наказанието.

ДНО не е съобразил и изпълнил задължението си по Чл. 93. (1) (И. - ДВ, бр. 95 от 2003 г., бр. 24 от 2006 г.) Дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание 1. да изслуша държавния служител и 2. да му даде срок за писмени обяснения, 3. да събере и оцени посочените от него доказателства“ от ЗДСл. Тези изисквания дори формално да са спазвани не са в хронологията и по реда на дисциплинарното производство. Писмени обяснения от жалбоподателя са снети на 17.10.2019 г. Изслушване е имало пред ДС на 20.11.2019 г. ДНО не е поканил служителя за даване на писмени обяснения или да го изслуша преди налагане на дисциплинарното наказание. Изслушването на служителя трябва да бъде направено лично от дисциплинарно наказващия орган. Дадените от наказвания служител обяснения пред дисциплинарния съвет не са равнозначни на устни обяснения пред наказващия орган, защото последният не ги възприема лично и непосредствено, а ги чете от протокола на дисциплинарния съвет, където те са отразени кратко и при съществуваща вероятност да са непълни. В настоящия случай дисциплинарно наказващият орган е нарушил императивното изискване на чл. 93, ал. 1 ЗДСл, изискващо кумулативно административния орган да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените доказателства. /Решение № 1552 от 12.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 491/2015 г., V о., докладчик председателят М. М.; Решение № 4641 от 11.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 1244/2018 г., 5-членен с-в, докладчик съдията М. С. и др./

По същината си това нарушение на процедурата е прието от законодателя като основание за отмяна на оспорваната заповед, без съда да разглежда спора по същество.

При наличие на установението от този съдебен състав пороци на оспорваната заповед, последната се отменя. В тежест на ДНСК следва да се възложат деловодните разноски, сторени от жалбоподателя в размер на 560 лева по приложения договор за правна помощ и съдействие.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на Х. Г. Т. против Заповед РД-16-036/09.12.2019 г., издадена от началник на Дирекция за национален строителен контрол.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на Х. Г. Т. ЕГН [ЕГН] сумата 560 /петстотин и шестдесет/ лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия